

J. Alb. Bannius Constantino Hugenio

Equi S.P.D.

Reverendissimo Domino.

Discutioni ^{et lapsa quaedam} mihi ^{et falcis}

meas musicas (sed circiter sunt volumina in folio ut ajunt, in quos omnes meas cogitationes congeri, et de opinione mea, sicut etiam sub manu mutata, rei Musicae tractationibus amovis aliquot decessu confectis) ut tibi propositi novi operis aliquod spectandum daretur: deo XVII die Februarii febribus catarrhalibus, et pleuritis et cacochymia sanguinis trahens originem, in corpore meo triduo ita deservit, singulos artus excrucians: ut nec stare, nec sedere, nec ambulare, nec jacere commo- dum esset; imo LXX horas insomnes ducere cogere. Inflatio primo in pectus ruens, cordi minabatur: sed die sequenti surgente medicamen- to abducta est. Deinde vero utrumque oculum occupavit, et quidem si- mitro minabatur: donec copia sanguinis (vehementi quodam exerci- tio perdonata ad cerebrum dilata) nervum frequenti immunctione resoluta, et itaque, tumorem ab oculis relaxavit. Tum natura vias pandens reductio instituta est; sanguis misit sub ad XIX uncias, totus pleu- riticus et cacochymicus, ad ultimas uncias mutationibus indicavit. Primum post quartum diem sensi, doloribus solutis. Unde refrigeranti, ac sanguinis ferocem corrigenti apozemati triduum addi. Verum tanta est modo candens vapor cerebrum afficiens, tantaque membrorum de- bilitas, ut validissimi curanda, otio monti religioso indicto, omnis cura collocanda sit. Haec tanta remora causa est, quare te latere non- n micissimum nolui: ne meo vitio peccatum, et te suspicere. Indecum tamen aliquid transmitto primo quidem Epistolam G. W. de Alim. M. S: alteram vero opinij atque sapientis tui Doctoris Leonardi Marj: quae ubi pro nato tibi otio legere, vide et estima:

Num cuiusvis homini contingat adire corinthum. Caetera vero, ut in diem dilata, majori cura ac judicio, redditis scilicet

Hug. 37.

Vixibus, licet non fecerim, rogo. Intra vero elidendi tuo bene
precaro. Vale. Karolmi Sexto Kal Martias. C17. DC. XLI

Tuus servus

J. Alb. Bannius
1691.

Prioris litteras, Augusti Nobilitatini, amicis simulque jure vestris deservi ad
curas, cum datus ipso eodem momento tua mihi, cum tantum promissio,
et Medisiamis additis, tradidantur. Quia mihi recedebant dictitantes de
jan, et asis tu malus illud, quod mihi infanti nos exidit minabatur.
Sicut mihi hac occasio ut recedebat vixibus, in argumento nunc
proposito, quod te nos parus afficit, nos sequitur deservit. Coratiano
Canti meipsum provocabo: recepto, inquit ille, Dulce mihi fuerit ad,
Amico. Sicut potui oculo perducit dicitur in dicitur ^{ut vocat} sed in de tantum
Vindictam nos in bono, qualis mihi persuadere. Medisiam litteras, ob
exarationis injurias, ego cedere, legere nos potui: ut seposui in
aliis diebus commodioribus. In cetero quod mihi nunc quotidie, imo quoties
vis monit occasio, in tibi seris commendo, Viri Amici tui, Valitudines
tuas cura diligenter. Vale

Tuus Bannius

